

[Carl Petersen.]

Vognmænd var henvist til at købe paa det frie Marked, begyndte Udskrivningen først ved de 10 000 Kr.s Grundværdi, og det var vel naturligt, om man gik tilbage dertil, naar man nu — imod vort Ønske — vil foretage den anden Ændring. Jeg haaber imidlertid, at Ministeren vil være villig til at forhandle dette Spørgsmaal i et Udvalg. Den lave Udskrivning rummer endvidere en Fare for, at § 6, Stk. 3, maa tages i Anvendelse, saaledes at de 100 000 t til Husmændene maa nedsættes. Med en daarlig Høst vil det meget let kunne blive Resultatet, og Virkningerne for disse Husmænd vil da blive meget følelige.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til § 8, hvori det hedder:

»Enhver, der fuldt ud har opfyldt den i § 1, b og c, omhandlede Afleveringspligt, er berettiget til at afhænde Resten af sine Beholdninger af Byg, Havre og Blandsæd i fri Handel enten til en Landmand, der skal bruge Kornet i egen Landbrugsbedrift, eller til en autoriseret handlende, der kun maa videresælge saadant Korn til en anden autoriseret handlende eller til en Landmand, der skal bruge Kornet i egen Landbrugsbedrift. Køb og Salg af det nævnte Korn samt af eventuelt importeret Foderkorn til Anvendelse uden for Landbruget er forbudt uden særlig Tilladelse fra Ministeren for Landbrug og Fiskeri.«

Det staar ikke helt klart for mig, hvorledes Industri og Vognmænd med Loven i Haanden i det hele taget kan have Ret til at købe det Korn, man tænker paa. Jeg vil derfor gerne anmode den højtærede Minister om at forklare, hvordan han har tænkt sig at ordne Salget til Industri og Vognmænd.

Men lad os saa se lidt nærmere paa den Begrundelse, den højtærede Minister anfører for at nedsætte Afleveringspligten med de 150 t aarlig. Først falder, som jeg har nævnt, Industri-kornet og Kornet til Hesteholdere uden for Landbruget væk, og dernæst regnes der med et noget mindre Grynforbrug og et noget mindre Svind paa Foderkorn. Men disse Poster tilsammen giver kun en Reduktion paa omkring 100 000 t. Hvor faar Landbrugsministeren Resten af Reduktionen fra? Ja, herom hedder det i Bemærkningerne

til Lovforslaget, at naar Landbrugsministeren finder det forsvarligt at nøjes med en Paaligning af ca. 661 000 t, skyldes det dels Haabet om at blive af med nogle af de tyske Flygtninge, dels at man i den senere Tid ved Handelen med Udlandet har forøget de afleveringspligtige Beholdninger med en Snes Tusind t Brødkorn, og dels at man næste Høstaar utvivlsomt maa have indført et Kvantum Hvede for at klare Hvedesituationen. Hvad angaar de tyske Flygtninge, har Landbrugsministeren jo utvivlsomt Ret i, at der her kan spares noget Brødkorn, men da de tyske Flygtninges Forbrug i Øjeblikket i alt kun er omkring 20 000 t, betyder det dog ikke Alverden, og hvor mange Flygtninge vi kommer af med i det kommende Aar, staar dog stadig i Uvishedens Tegn.

Interessant er imidlertid Landbrugsministerens Bemærkning om, at man ved Handel med Udlandet allerede har forøget de afleveringspligtige Beholdninger. Det forundrer mig, for, saa vidt jeg er orienteret, er Sandheden tværtimod den, at naar vi i Øjeblikket importerer Hvede fra U. S. A. og Kanada, beror dette udelukkende paa, at vi i indeværende Aar har et ikke helt ubetydeligt Underskud paa vort Brødkornsregnskab, saaledes at det, det drejer sig om, er at udligne et allerede opstaaet Underskud og ikke, som det fremgaar af Bemærkningerne, at lægge Beholdninger op til næste Aars Regnskab.

Er Sandheden ikke den, at vor Brødkornsituation for Øjeblikket i høj Grad er anspændt? I alt Fald maa Genindførelsen af Wienerbrødsrationeringen og Bestemmelsen om Iblandingspligten dog tyde i den Retning, ellers forstaar jeg da ikke noget af det. De fleste husker antagelig endnu Landbrugsministerens Brødmærker, som han ikke kunde komme af med, og Resultatet var jo, at Wienerbrødsrationeringen blev ophævet. I Dag er det andre Toner, der lyder: forøget Bygiblanding i Brødet, Genindførelse af Wienerbrødsrationeringen og Import af Hvede og Rug. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt og i hvilket Omfang disse Indgreb har været nødvendige, men paa Baggrund af det, vi ser i Dag, vil jeg nok have Lov til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke havde været fornuftigt, hvis han